

ضریبه فنی اصول گرایان

در کدام نقطه؟

سیاسی

زهره شیرینی

اشاره

در این چند سال اخیر واژه اصول گرایی بر سر زبان‌ها افتاده است. این امر پس از دو دهه اختلاف بین دو سلیقه به اصطلاح راست و جب در اداره کشور، و پس بعد از دوم خرداد ۷۶ و رواج واژه اصلاح طلبی رخ داده است. اکنون میان اصول گرایان نیز اختلاف‌های «گاه آشکار و قابل توجهی ظهور کرده است که موجب شده در این مجال به آسیب‌شناسی آن‌ها بپردازیم.

اصول گرایی یعنی چه؟

تعریف اصول گرایی چیست؟ این پرسش را از هر فردی، چه باسواد و چه بی‌سواد پرسیم، یه یک جواب خواهیم رسید، البته با ادبیاتی متفاوت. اصول گرایی همان گرایش به ارزش‌های ثابت و پایدار اسلامی و انقلابی است که با تئار خون هزاران شهید در دوران پیروزی انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی به دست آمده است. وفاداری در شعار و عمل به همان ارزش‌ها، تعریف اصول گرایی است. البته این تعریف بسیار کلی است. اگر جزئی تر پرسیم، خواهیم شنید: خدمت صادقانه به مردم، کار برای رضای خدا، ساده‌زیستی، روحیه استقلال طلبی و عدالت‌خواهی، تلاش در رفع فساد و فقر و تبعیض، مقابله با تهاجم فرهنگی غرب و شرق و... امروزه چشم مردم به نیروهای اصول گرا دوخته شده است. بعد از انتخابات دوم شوراهای شهر و روستا و هفتمین انتخابات مجلس شورای اسلامی - که اصول گرایان، پیروز میدان سیاست و یا بهتر بگوییم «خدمت» شدند - اکثریت مردم امیدوارند با توجه به خدمات صادقانه این گروه که خود را از جناح و دسته ویژه‌ای نمی‌داند

دل‌های مردم را هدایت کند تا فرد باکفایت، شجاع، بالخلاص، دارای روح مردمی، شاداب و بانشاط، مؤمن به مدافعتها و ارزش‌های انقلاب، مؤمن به مردم و معتقد به حق مردم را انتخاب کنند...»

طبق معیارهای معرفی شده در سخنان ایشان، شهید رجایی نخستین رئیس جمهور اصول گرا به شمار می‌آید که ساده زیست، خدمتگزار مردم، شجاع، بالخلاص و مؤمن به هدف‌های انقلاب و معتقد به حق مردم بود. ولی به راستی آیا اصول گرایان امروز نیزمی توانند دارای چنین ویژگی‌هایی باشند؟ این پرسشی است که با آسیب‌شناسی اصول گرایان به پاسخ آن خواهیم رسید.

آسیب‌شناسی اصول گرایان

۱. خود تووانا پنداری و خود خادم بینی مفرط!

طبق فرموده شهید بهشتی «ما شیفتۀ خدمتیم نه تشکان گرفت». به واقع براساس اصول و ارزش‌های انقلاب اسلامی، کسب قدرت فرضی است برای خدمت به ملت. برخی، اصول گرایان را به سهم خواهی از قدرت به نفع خود یا گروه‌های طرفدار خوش متفهم کنند، ولی این تعبیر درست نیست. بهتر است بگوییم انگیزه پرپر خدمت، باعث شده است که نامزدهای اصول گرایان یک خودرا در خدمت‌رسانی به مردم موفق‌تر بدانند و اظهار کنند که از دیگر اصول گرایان برای اداره کشور کارآمدتر هستند. این را نمی‌توان به راحتی به سهم خواهی تعبیر کرد، ولی به هر حال این خود خادم‌تر بینی! پسندیده نیست و چه بسا به قواره اصول گرایان ناسازگار باشد. اگر منافع باندی و حزبی و گروهی در پس این انگیزه نهفته نباشد، پس چرا یک نامزد اصول گرا باید خود را تواناتر از دیگران در این مساله فرض کند؟ آیا شانه غرور و خودخواهی در این امر دیده نمی‌شود؟ خود را بطلق و بحق دیدن، از خود به دور است. حضرت علی (ع) می‌فرمایند: «خردهای خود را خطایپر بدانید، که بسا اعتماد کردن به آن، خطای باشد».

۲. شعار دادن

اصول گرایان گرچه در مجلس هفتم و شوراهای شهر و نیز شهرداری تهران خدمتی بده مردم ارائه کرده‌اند؛ ولی از شعار تا عمل فاصله زیادی است. همه کاندیداهای اصول گرا خود را در عمل هم معتقد به ارزش‌ها می‌دانند، اما دانستن را با توانستن تفاوت بسیار است. در اعلام برنامه‌های جزئی اداره کشور باید مراقب ادعاهای و عده‌ها بود. باید وعده‌هایی که در دولت‌های گذشته به مردم داده شد ویسیاری از آن‌ها تحقق نیافت، فراروی دیدگان این نامزدها نیز قرار گیرد تا خدای ناکرده شعاعی ندنه که توان عمل به آن را چه از لحاظ قانونی و چه از لحاظ اجرایی و توانایی‌های فردی ندارند.

۳. تعدد نامزدهای جبهه اصول گرا

تعدد و تکثر نامزدها به خودی خود یک حسن برای اصول گرایان به شمار می‌رود؛ چه آن که با این تفاوت و تعدد، ثابت می‌شود که در مملکت

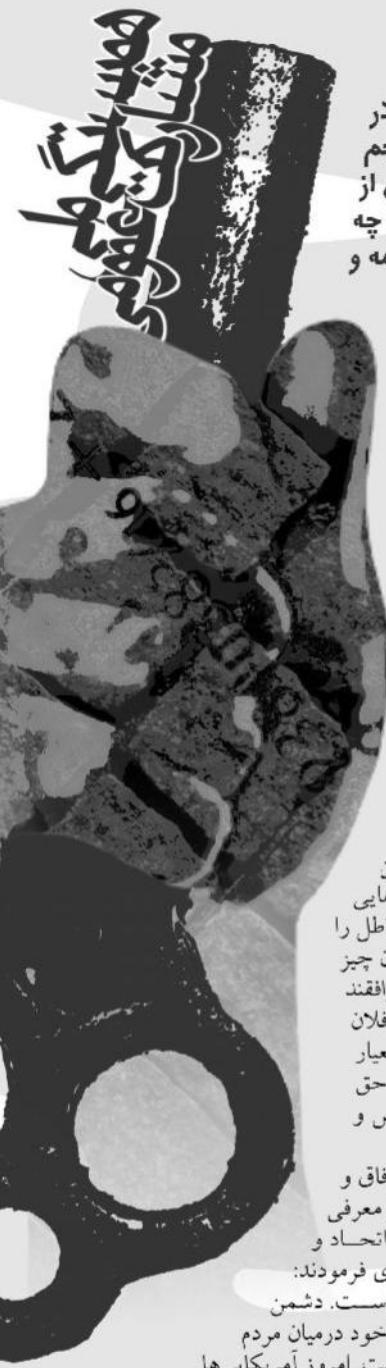
انتخابات ریاست جمهوری نیز فردی از این گروه بر مستند بالاترین مقام اجرایی کشور بشنستند. ولی اختلاف‌ها و تفاوت‌هایی از لحاظ سلیقه و چگونگی اداره کشور در میان آن‌ها بروز کرده است. گرچه طبیعی است که آن‌ها در شیوه و برنامه‌های خود تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای داشته باشند، ولی هدف واحدشان برای حفظ نظام اسلامی در برابر توطه بیگانگان و دشمنان قسم خورده، گویا تاحدی تحت تاثیر این تفاوت‌های جزئی قرار گرفته که دست می‌خورد. امروزه با توجه به نزدیکتر شدن زمان برگزاری این انتخابات، باید پیش از آن که دیگران به تقد اصول گرایان پردازند، این گروه ارزش‌گرا با آسیب‌شناسی خود و نامزدهایشان، راه توطه را بر دشمنان بینندند.

سال همبستگی ملی و مشارکت عمومی در نخستین روز از سال جدید، رهبر معظم انقلاب در صحن جامع حرم رضوی، سخنرانی مهم در باب همبستگی ملی و مشارکت عمومی مردم ایراد کردند و طی آن به موضوع سرنوشت‌ساز نهمین انتخابات ریاست جمهوری و معیارهای یک رئیس جمهور کارآمد پرداختند. ایشان سال ۸۴ را سال همبستگی ملی و مشارکت عمومی نام نهادند و فرمودند:

«همیشه نگاه این کشور و این ملت به عدالت و رفتار عادلانه علوی است و باید باشد، این را ما ناید فراموش کیم. همیشه این ملت نیاز دارد به مسابقه خدمت‌رسانی میان مسؤولان، همیشه این ملت نیاز دارد به این که مسؤولان او پاسخ‌گوی مسؤولیت‌های بزرگ خودشان در مقابل ملت باشند... باید مسابقه در خدمت و مسابقه در کار و تلاش، به جای مسابقه در تحریب، سوء‌ظن، هتاكی و یأس‌آفرینی وجود داشته باشد. عده‌ای برای تلاش و وظیفه خود در مقابل این ملت، توجه به نیازها و ارمان‌ها را ملأ عمل قرارنمی‌دهند. این ملت بزرگ و شجاع و مؤمن و باقابیت، وقتی می‌تواند به هدف‌های والا خود دسترسی پیدا کند که به جای تزریق‌یأس و نومیدی، اميد و آفاق روش را در مقابل چشم نسل جوان این کشور بگشاید و به جای ایجاد سوء‌ظن و بدینی، روح برادری، وحدت، بیگانگی و همدلی در میان مسؤولان و از قبل مسؤولان. در میان مردم توسعه پیدا کند... وقتی این ملت به هدف‌های خود دست پیدا خواهد کرد و مشکلات گوناگون را از سر راه خود برخواهد داشت که ایمان و جهاد در میان مسؤولان به عنوان یک ارزش‌شناخته شود. این جهاد، جهاد علمی، جهاد عدالت‌خواهی و جهاد مدیریتی و اقتصادی است... سال ۸۴ اولین سال از برنامه اول سند چشم‌نداز بیست ساله کشور است... در آغاز برنامه، یک مدیریت کارآمد و باکفایت و پرنشاط باید سر کار باشد تا بتواند سازه‌های این برنامه را مستحکم و استوار کند... مردم با چشم باز در صحن مهمن انتخاب رئیس جمهور حاضر شوند و ان شاء الله خدای متعال کمک کند و

▶ وقتی این ملت به هدف‌های خود دست پیدا خواهد کرد و مشکلات گوناگون را از سر راه خود برخواهد داشت که ایمان و جهاد در میان مسؤولان به عنوان یک ارزش‌شناخته شود. این جهاد، جهاد علمی، جهاد عدالت‌خواهی و جهاد مدیریتی و اقتصادی است

▶ ان شاء الله خدای متعال کمک کند و دل‌های مردم را هدایت کند تا فرد باکفایت، شجاع، بالخلاص، دارای روح مردمی، شاداب و بانشاط، هدف‌ها و ارزش‌های انقلاب، مؤمن به مردم و معتقد به اراده ایمان مسؤولان و جهاد عدالت‌خواهی حق مردم را انتخاب کنند...

▶▶ رهبر معظم انقلاب در جریان انتخابات مجلس پنجم فرمودند: «سخن گفتن از عدالت سخت نیست. اما آن چه ما در جستجوی آئینم، برنامه و راههایی است که مارا در این شرایط به آن اهداف برساند.»

▶▶ امروز علاج همه مشکلات این کشور، همبستگی ملی و مشارکت عمومی است.»

جمل خطاب به کسی که میان سایقه و شخصیت طلحه و زبیر و عایشه و سپاه امیر المؤمنین در وادی حیرت مانده بود، فرمود: حق و باطل را با میزان قدر و شخصیت افراد نمی‌شود شناخت. این صحیح نیست که تو اول شخصیت‌هایی را مقیاس قرار دهی و بعد حق و باطل را با این مقیاس‌ها بسنجی و بگویی فلان چیز حق است، چون فلان و فلان با آن موافقند و فلان چیز باطل است چون فلان و فلان با آن مخالف. نه، اشخاص نباید معیار تشخیص حق و باطل قرار گیرند، این حق و باطل است که باید مقیاس اشخاص و شخصیت آنان باشد.

در پایان بازهم تأکید می‌کنیم، وفاق و همدلی میان نامزدهای اصول‌گرا و معرفی یک کاندیدای واحد، عامنه برای اتحاد و همبستگی است، که مقام معظم رهبری فرمودند: «دشمن، اتحاد مردم را هدف گرفته است. دشمن ساده لوحان به نفوذی‌ها و مزدوران خود در میان مردم دلسته، این یک خجال خام و واهی است. امروز آمریکایی‌ها هدف‌های خود را آشکاری کنند... همه باید بدانند، کسی که با پسول آمریکا و با حمایت دولتمردان آمریکا بخواهد برای منافع آمریکا کار کند و قیafe اپوزیسیون به خودش بگیرد، در چشم ملت ایران منفورترین انسان است. همه ملت ایران، بخصوص نخبگان، جوانان، دانشجویان و کسانی که حوزه تاثیری فراتر از حoul و حوش خودشان دارند، بدانند امروز علاج همه مشکلات این کشور، همبستگی ملی و مشارکت عمومی است.»^۴

پی‌نوشت‌ها

۱. روزنامه کیهان، ۸۴/۱/۲۴.
۲. میزان الحکم، حکمت ۶۸۴۲.
۳. روزنامه جام جم، ۸۴/۱/۲۵.
۴. روزنامه کیهان، ۸۴/۱/۲۴.

قطعه‌الرجال نیست و افراد توانند برای اداره کشور فراوانند، و دیگر این که اصول‌گرایی مختص هیچ حزب و گروه و دسته‌ای نیست و اکثریتی از قشرهای گوناگون را در بر می‌گیرد. این تعدد از اعتماد به نفس بالای جهه اصول‌گرایان و خود نامزدها حکایت می‌کند. با توجه به نوع سوابق مدیریتی و اجرایی نامزدهای اصول‌گرا در سمت‌های گذشته‌شان، تعداد نامزدها به خودی خود یکامتیاز است تا بر اساس نظرسنجی از مردم، توانترین این افراد برای نامزدی اصول‌گرایان برگزیریده شود. اما این امر در کنار مزیت‌هایی که بر شمردیدم، عیوبی هم دارد. ایجاد اصلی آن این است که چنانچه اصول‌گرایان به یک کاندیدای واحد نرسند با همه بهفعی یکی کنار نزولند، موجب تکثر آرا در صندوق‌های رأی می‌شود و پراکنده شدن رأی‌ها میان چند کاندیدا از یک جبهه، از لحاظ سیاسی و اجتماعی به نفع آن گروه نیست. همین تکثر ارا خود موجب اختلاف اندیزی میان هواداران هر نامزد نیز می‌شود.

اختلاف در میان اصول‌گرایان نه در اصول و ارزش‌ها، که در روش‌ها و سلیقه‌های مدیریتی و اجرایی است. این تفاوت روش نباید به تفاوت هدف و تحریب دیگر نامزدهای اصول‌گرا بینجامد. به خاطر داشته باشیم که امسال طبق سخن رهبر فرزانه انقلاب «سال همبستگی ملی و مشارکت عمومی» است، تعداد کاندیداهای در نهایت به ضرر اصول‌گرایان تمام می‌شود و میزان مشارکت عمومی را کاهش خواهد داد.

۴. معرفی هدف به جای برنامه ارزش‌ها و اصولی که نامزدهای اصول‌گرا تاکنون بر آن پای فشرده‌اند، میان همه آنان مشترک است و اهدافی کنی به شمار می‌رود؛ ولی در عمل تاکنون هیچ یک از نامزدها برنامه مددون و مشخصی برای رسیدن به این اهداف کلی و ارزشمند ارائه نکرده است. راهبردهای اقتصادی که تاکنون توسط نامزدها به آن اشاره شده، تفاوت چندانی باهم ندارند. دستیابی به آرمان‌ها و اهداف به برنامه‌های جزئی نیاز دارد که به عدد و رقم مربوط می‌شوند و راهکار مشخصی می‌طلبند. برای مثال، شعار عدالت خواهی را همنامزدها سر داده‌اند. اما هنوز راهکار عملی گسترش عدالت اقتصادی، فرهنگی و امکانات ملی را تبیین نکرده‌اند. رهبر معظم انقلاب در جریان انتخابات مجلس پنجم فرمودند: «سخن گفتن از عدالت سخت نیست، اما آن چه ما در جستجوی آئین، برنامه و راههایی است که ما را در این شرایط به آن اهداف برساند.»^۵

هدف هرگز جای برنامه را نمی‌گیرد. به طور نمونه شعار جوانگرایی یک کاندیدا، در واقع یک هدف میانی است که به برنامه‌ای مشخص نیاز دارد. استفاده از استعداد و توانایی علمی و اجرایی نسل سوم کشور، راهبرد معینی را می‌طلبد که در برنامه یک کاندیدامی گنجد، ولی تاکنون تفاوت چشمگیری میان برنامه جزئی کاندیداهای در عمل به این شعار دیده نشده است.

۵. دفاع‌داد از اصول اصول‌گرایی از دیدگاه شهید مطهری شهید مطهری در بخشی از کتاب بدیعشن «جادیه و دافعه حضرت علی(ع)» از رفتار اصول‌گرایانه اصحاب امام می‌گویند: «ما وقتی در تاریخ اسلام به سراغ سلمان فارسی و ابوذر غفاری و مقداد کنده و عمران یاسر و امثال آنان می‌رویم، و می‌خواهیم ببینیم چه چیز آن‌ها را وادار کرده که دور علی(ع) را بگیرند و اکثربت را رها کنند، می‌بینیم آن‌ها مردمی بودند اصولی و اصول‌شناس، هم دار و هم دین شناس. می‌گفتند مانباید درک و فکر خویش را به دست دیگران بسپریم و حتی آن‌ها اشتباه کردند ما نیز اشتباه کنیم. و در حقیقت، روح انسان روحی بود که اصول و حقایق بر آن حکومت می‌کرد، نه اشخاص و شخصیت‌ها!... ما طرفدار اصولیم، نه طرفدار شخصیت‌ها، تشیع با این روح به وجود آمده است... حضرت علی(ع) در جنگ